

Išbandyta rogučių trasa

Ant Kalitos kalno įrengta rogučių trasa, kuri savivaldybės biudžetui kainavo 700 tūkst. Lt, jau nusileido pirmieji entuziastai. Tačiau oficialiai rogučių trasa bus atidaryta rugsėjo 1 dieną.

Vasaros rogučių trasos ilgis – apie 350 metrų. Trasa į kalno apačią driekiasi vingiuodama. Maksimalus nusileidimo rogutėmis greitis – 40 km/val., tačiau rogutėse yra stabdžių sistema, todėl leistis galima ir lėčiau.

Iš viso įsigyta 12 rogučių, dalis jų – dvivietės, tad vaikai galės nuo kalno saugiai leistis su tėvais. Nusileidus nuo kalno išlipti iš rogučių nereikės – žmogus su visomis rogutėmis keltuvus užtrauks į viršų.

Internetinio portalo www.anyksta.lt skaitytojai rajono valdžios pastangas ant Kalitos kalno įrengti rogučių trasą vertina prieštarigai. „Studentas“ džiaugiasi:

„Sveikinu visus anykštėnus ir būsimus svečius (o jų tikrai bus) su dar viena poilsio forma. Visiems sėkmės.“ „Algis“: „Puiku, sveikiname savivaldybės iniciatyvą.“ „bvalan“: „Jėga, pasiausim!“ Tuo tarpu „Geriau“ teigia: „Geriau valdžia greičiau sumokėtų paskolą, paimtą šilumos ūkio renovavimui, nei užsiiminėtų vaikiškais žaidimais už pakankamai didelius pinigus – nejaugi proto neužtenka kažką vertingesnio sugalvoti?“ „Tadas“ nusivylęs: „Pensininkams ant 40km/h važinėti.“ O „žmogus“ žodžio kišenėje neieško: „Kokiems dar šūdam mėtysit pinigus?“

Nusileidimas rogutėmis nuo Kalitos kalno kainuos 5 litus.

Jono JUNEVIČIAUS nuotr.

Lietuvos šeimos kviečiamos dalyvauti darniausiųjų konkurse

Pirmą kartą Lietuvos šeimos varžysis dėl darniausios, linksmiausios, kūrybiškiausios titulo. Rugpjūčio 11 d. startavo visuomeninis projektas „Darni šeima“, kurio tikslas – paskatinti visas šalis šeimas kurti ir puoselėti darną bei santarvę. Tai konkursas, kurio metu bus išrinktos ir paskelbtos pačios darniausios šalies šeimos.

„Norime, kad šeimos pasidalintų savo patirtimi ir įkvėptų kitas šeimas, o visuomenei padėtų suvokti šeimos vertę. Išdrįsti ir jame aktyviai dalyvauti kviečiame visas be išimties šeimas, nesvarbu, jos yra didelės ar mažos,

ką tik susikūrusios ar jau ilgus metus gyvenančios kartu“, – teigia projekto „Darni šeima“ iniciatyvinės grupės pirmininkas Giedrius Masalskis.

Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos globojamas projektas „Dar-

ni šeima“ bus vykdomas visoje Lietuvoje ir tęsis keturis mėnesius – nuo šių metų rugpjūčio iki lapkričio. Jau dabar visos šeimos, norinčios dalyvauti šiame konkurse, gali registruotis interneto svetainėje www.darni-seima.lt. Tereikia iki rugsėjo 29 dienos užpildyti dalyvio anketą ir įkelti savo šeimos nuotrauką.

„Esame tikri, kad kiekviename mieste, miestelyje ar rajone rasime daug darnių šeimų, o geras pavyzdys juk užkrečia labiausiai. Kviečiame

visus nedelsti ir prisidėti prie šios socialinės iniciatyvos“, – sako projekto „Darni šeima“ iniciatyvinės grupės pirmininkas.

Darniausios šeimos bus renkamos visoje Lietuvoje – po penkias iš kiekvienos apskrities. Šeimos galės pelnyti vieną iš šių nominacijų: už tradicijų puoselėjimą, už bendruomeniškumą, už jaunąją kartą, už sėkmingą šeimos verslą bei už ryšius tarp kartų.

Interneto svetainėje www.darni-seima.lt vertėtų apsilankyti ir ne tik į

darniausios titulą pretenduojančioms šeimoms. Šioje svetainėje taip pat galima rekomenduoti savo draugų, bičiulių, giminaičių, kaimynų šeimą. Taip pat www.darni-seima.lt lankytojai bus raginami balsuoti už šeimas – šie balsai bus skaičiuojami renkant darniausias apskričių šeimas.

Konkurso „Darni šeima“ nugalėtojų laukia apdovanojimai. Pirmiausia bus pagerbtos po 5 darniausios šeimos iš kiekvienos apskrities. Nugalėtojoms bus įteiktos padėkos ir simboliškos projektui „Darni šeima“ statulėlės. Lapkričio pabaigoje visų 50-ies darniausių šeimų iš visų Lietuvos apskričių laukia susitikimas Vilniuje.

-ANYKŠTA

pastabos parašėse

Juozas IVANAUSKAS

Ar kas galėjo pagalvoti, kad dvidešimtais atkurtos nepriklausomybės metais politikų-oligarchų klanų uzurpatoje, „savųjų“ rankomis išgrobytoje, korupcijos tinklo apraizgytoje Lietuvoje didėjanti socialinė atskirtis ir skurdas pagimdys sistemines krizes spaudžiamoje visuomenėje savotišką neliečiamųjų kastą – konteinerių žmones?.. Ir nors vadinamoju sunkmečio laikotarpiu ženkliai išaugusi bedarbių armija užgulė darbo biržas, tačiau daugybė priverstinai „atostogaujančių“, ko gero, net nebesitiki artimiausiu metu įsidarbinti. Tiems bėdžiams, kurie neteko darbo ir dėl asmeninių priežasčių nesiryžo laiku emigruoti iš Lietuvos, šiuo metu bene vienintelė paspartis – vėluojanti bedarbio pašalpa, ES labdara, maisto produktų paketai, dalinami kartą per mėnesį socialiai remtinoms šeimoms. Santaupomis „juodai dienai“ neapsirūpinę šalies gyventojai pasijunta lyg ant ledo, niekam nereikalingais valstybės išlaikytiniais. Kai kurie žmonės yra priversti atsakyti savo būsto, skolintis iš artimųjų, o kai kas ima vagiliauti arba... bando „papildomai užsidirbti“ knaisiodamiesi atliekų konteineriuose šalia daugiabučių gyvenamųjų namų.

XXI amžiaus konteinerių „sanitarais“ tampa ne vien tik prasigėre

Konteinerių žmonės

benamiai valkatos, apsikarstę plastikiniais maišeliais, somnambuliškais veidais be tikslo klaidžiojantys didmiesčių labirintais, bet ir tie, žemiau skurdo ribos gyvenantys drovūs, tvarkingi piliečiai, pensininkai, kuriems žmogiškoji savigarda ir gėdos jausmas neleidžia prašyti išmaldos gatvėse, o naujasis jų „amatas“ verčia susigūžti, vengiant aplinkinių reakcijų. Prasilenkiantys tyliai lyg šešėliai jie trumpam palinksta prie konteinerių, susirenka tuščius alaus butelius, maisto atliekas bei kitokias „vertybes“ ir kiūtina toliau, genami alkio jausmo...

Ne vienas garbaus amžiaus pensininkas, prispaustas laikmečio negandų ir vienvėsių, jau nebesitiki sulaukti šviesesnių dienų. Jie su nostalgija prisimena tuos metus, kai buvo žvalūs ir darbingi, kai darbų pasiūla gerokai viršydavo paklausą. Dabar gi viskas atvirksčiai!.. Neseniai užkalbintas senyvas provincijos gyventojas, neabejingas gimtojo krašto likimui, neslepia apmaudo, nusivylimą valdžia ir politikais: „Kokia graži buvo Lietuva 1970-1989 metais, kai klestėjo kolūkiai ir visi turėjo darbo, kai kiekvienam žmogui buvo garantuotas gyvenimo ir pragyvenimo šaltinis. Kaime visi laikė gyvuliukus, karves, paroduodavo pieną, gaudavo pinigėlių... O dabar kas pasidarė? Visiškas chaosas valstybėje!.. Turtuoliai sulindę į Seimą, milijonieriai valdžioje, o liaudis, įstumta į skurdą ir badą, dar daugiau yra skurdinama. Į Lietuvą sugrįžo A. Vienuolio „Paskenduolės“ laikai, kai šeimos, išleidusios „Juozapokus“ į Ameriką duonos uždirbti, jų nebesulaukia. Korumpuota valdžia taip sužlugdė medicinos priežiūros sistemą, kad eiliniam vargetai gydymas sunkiai bespasiekiamas, gydomi

tik turtuoliai. Lygiai tas pat su švietimu: vargšams jau nebeprieinamas mokslas, nes visur pinigais tik mokėk ir mokėk. Viskas pabrango šimtus kartų, niekas nebeįperkama, net būtiniausi vaistai. Rausiamės visokiuose šiukšlynuose, kad kaip nors išgyventume, o mūsų valdžia gieda vis tą pačią giesmę: „Veržkim diržus.“ Deja, ponai politikai nesidrovi veržti diržus patiems vargingiausiems žmonėms, bet savo godumo nesusimąžina!.. Jiems visko reikia, vis dar negana. Ir kaip tokių sąžinė negrauzia, nei perkūnas trenkia? Ar jie, pertekę turtais, galvoja kad bus nemirtingi? Nejaun mano, kad Dievui nereikės atsiskaityti už nuskriaustus mažesnius brolius ir seseris, varge gyvenančius ir toliau engiamus žmones?!

Matyt, Dievas vienintelis teisėjas ir Jis visiems atlygins pagal nuopelnus. O Lietuvoj teisingumo nebėliko jokio, vien tik turtuolių godumas ir kova dėl dar pilnesnio lovio sau ir partijų draugams!.. Pasirodo, paprastus, eilinius žmones galima trypti, engti, nes jie tik maži vargetos, niekam nepasiskųs, teisybės neieškos, nebent pamurmės, pasiguos tarpusavyje. Kaip šį gyvenimą pavadinti, net nebežinau. Kokio gyvenimo mes visi tikėjome, susikibę rankomis Baltijos kelyje prieš 20 metų, o ką šiandien turime?..“

Žiūrime, ką turime. Konteinerių žmonės – tikrai ne mitas, o šių dienų realybė. Ir tai praėjus dvidešimčiai metų po išsvajotos nepriklausomybės atgavimo, po Baltijos kelio euforijos... ir po 20-ies tariamų „valstybininkų“, politinių klanų valdymo metų!.. Jau 20 metų Lietuvos valstybė nebaudžiamai apvagiama, valdoma korumpuotų postsovietinės mafijos banditelių-oligarchų ir

išrinktosios tautos globalistų, garsiai šūkiančių apie progresą, tautiškumą bei patriotizmą. Prisidengdami skirtingais partijų pavadinimais, skambiais programiniais šūkais, periodiškai pasikeisdami valdžioje, buvę komunistai, konservatoriai, išvien su „Abonento“ liberalios kartos savanaudžiais konformistais valdo šalį, stumdami ją į vis didesnę skurdą, nevilgtį, chaosą. Atrodytų, jog sąmoningai vykdomas tautos genocidas

– badu, skurdu, nepritekliais. Sunkiai prog-nozuojama rytdiena, nedarbas ir žmonių stūmimas iš Lietuvos – tai nūdienos realijos, įprasta kasdienė būtis daugumai piliečių. Nei karo, nei maro, kiek reikėjo vogti, kad valstybė būtų taip nustekenta? Pramonė išnaikinta, nacionalinis turtas pusvelčiui prichvatizuotas, o kaltų nėra. Teisingai kažkada AMB sakė: „Vsiio zakonno“, kas neturi milijono, tas neišgyvens!..

užjaučia

Skausmo ir liūdesio valandą, mirus Vincentui Skvarnavičiui, nuoširdžiai užjaučiame žmoną Genovaitę, dukras Zitą ir Lendronę, sūnus Ričardą ir Vidmantą.

Debeikių seniūnijos ir bibliotekos darbuotojai

Užgeso akys artimo žmogaus, Širdis jautri paliovė plakus, Bet liko žodžiai ir geri darbai, Ir sielvartas bekraštis. Mirus Vincentui Skvarnavičiui, nuoširdžiai užjaučiame žmoną Genovaitę, dukras Zitą ir Lendronę ir sūnus Ričardą ir Vidmantą.

V. ir A. Mikučioniai, M. ir L. Risakovai, B. Sriubienė, A. Jakštonis

Dėl mylimos mamytės mirties nuoširdžiai užjaučiame bendradarbį Evaldą BURAUŠKĄ.

Anykščių kelių tarnybos kolektyvas

Nuoširdžiai užjaučiame VĮ „Utenos regiono keliai“ direktoriaus pavaduotoją Valdemarą BURAUŠKĄ dėl žmonos Irenos mirties.

Anykščių kelių tarnybos darbuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame Alidą KIRKUVIENĘ, mirus mylimai mamytei.

Asta ir Alfredas Blažiai

Žodžiai nepaguos, nenuramins, gal tik tyliai primins, kad esame kartu liūdesio valandą. Dėl mylimo brolio mirties nuoširdžiai užjaučiame bičiulę Genovaitę JURCIKIENĘ.

Anykščių rajono socialdemokratai

Nuoširdžiai užjaučiame Genovaitę JURCIKIENĘ ir Leoną GASIŪNĄ, mirus mylimam broliui.

L. Pivoriūnienė, V. Dagienė, R. ir V. Makarskai